

Romæ, clam, in salutato Pontifice, se subduxerat; dein in ditone Veneta penè captus, totâ Italiâ profugus, reliquâ frustra circumspiciens Europam Catholicam, asylum, quod inter fideles non reperiebat, oblatum à Quésnello inter Batavos avidè amplexus est. Et adhuc Quésnellum exclamare non pudet literis ad Sanctissimum Pontificem, ac typis divulgare, quòd flagret desiderio, si per ætatem liceret, accurrendi Romam, & Sedi Apostolicæ reddendi coram fidei, doctrinæque suæ rationem!

Fingamus itaque, Quésnelle, te Romanum iter suscepisse, & jam ex agro Latio prospicere eminentia Vaticanæ fastigia; quas tibi cogitationes trepidas non dictaret, tot scriptorum tuorum infamium contra Apostolicam Sedem, & Sanctissimas ejus Constitutiones recordatio! Tua contra Summi Pontificis autoritatem, contra totius Romæ Curia dignitatem, imò contra Fidem, & Ecclesiam facinora minimè latere Christi Vicarium, & Eminentissimos Patres: teneri nefanda tua scripta nosti, quæ manu tua exarta esse negare non poteris. Hæc dum animo tuo observarentur, quomodo Urbis portas subire auderes? Quomodo nomen tuum profiteri? An non in mentem tibi veniret illud Isaïæ 14. *Qui te viderint, ad te inclinabuntur, teque prospicient. Nunquid iste est vir, qui conturbavit terram, qui concussit regna?* Haberent omnium ordinum viri præcipui, de quo te convenirent: Sacrarum Congregationum Theologi, Qualificatores, Consultores, & cæteri Romæ Curia Administræ, cur tot convitiis, & calumniis eos coram toto orbe profcideris, quasi nihil intelligant, factionibus duci se sinant, in librorum, opinionumque censuris quasi susque deque condemnent pro libitu, quidquid Theologicis eorum ideis falsissimis non consentit; quasi scopus eorum sit fovere discordiam, quasi sibi persuadeant, sua decreta non bene concepta fore, nisi novis tricis implicent sententias; quasi Romanum Tribunal sit spelunca latronum. UNE COUPE-GORGE? Eminentissimi Patres agere tecum injuriarum possent, quod eorum Congregationes neges à Sede Apostolica institutas, neges esse Sacras, quòd Cardinalem definitas hominem indutum veste rubrà, quasi nullâ dignitate, nullâ potestate à vulgo præterea secernatur, quòd eorum plerosque, qui propositionum examini à Pontifice præficiuntur, velut idiotas nihil intelligentes publicè depingendo, in contemptum fidelium, & hæreticorum adducere studeas. Sed vel maxime quâ fronte ad Summi Pontificis thronum accedere propius auderes, memor tot scriptionum, quibus Sanctissimum, ejusque autoritatem indignissimè læsisti, præsertim in

schismaticis tuis *Dialogis* contra priorem *Observationum moralium* Pontificiam censuram?

Sed missis innumeris aliis, quibus redarguere posset temeritatem tuam, quærere ex te Sanctissimus posset, unde hoc tibi, tuisque præ cæteris Mortalium singulare vindices, quòd sitis in possessione, eandem semper tenendi semitam, quidquid opponant Censores Romani, & quodcumque Decretum ab hoc Tribunali emanaverit? Cur asseras majore ingenio præditos Romanos, quam ut credant vos terreri sententiâ lata excommunicationis Pontifici reservatæ? Quæ oratio num Theologi Romanam affectantis communionem est, an apertè schismatici? Similis est quæ sequitur: *Quando Romanorum Pontificum fulmina iusta sunt, quando non apparet admixta præva animi affectio, quando veritati nullatenus præjudicant, quando nihil damnant, nisi errores, & quando in forma legitima eos damnant, laudamus, & approbamus sententiam, quanquam Tribunal agnoscere non possimus.*

Itane fili, assumere posset Pontifex, si tamen filius es, qui Patri obedientiam exhibere detrectas? Ubi tua, quâ gloriari adeò solles, Traditionis notitia? Num excidit quod S. Ignatius Martyr dignus Apostolorum discipulus scripsit in epistola ad Romanos de Cleto, & Clemente Petri successoribus? *Qui, inquit, his non obedit, Atheus prorsus, & impius est, & Christum contemnit, & Constitutionem ejus imminuit, quâ videlicet statuitur; Super hanc petram edificabo Ecclesiam meam: Tibi dabo claves regni caelorum: Pasce oves meas.* Sanctum Ignatium sequitur S. Irenæus Lugdunensis Episcopus lib. 3. adversus hæreses cap. 3. *Ad hanc inquit Ecclesiam, de Romanâ loquens, propter principalem Principatum necesse est, omnem convenire Ecclesiam, in qua semper ab iis, qui sunt undique, conservata est ea, quæ est ab Apostolis Traditio.*

Tribunal hoc agnovit Hieronymus, & ejus sibi esse sententiâ standum, ita scribens de tribus Hypostasibus ad Damasum: *Discernite obsecro, non timebo tres Hypostasēs dicere, si jubetis. Quamobrem obtestor Beatitudinem tuam, ut mihi epistolis tuis sive tacendarum, sive dicendarum Hypostasēon detur autoritas, S. Augustinus lib. 2. de verbis Apostoli contra hæresim Pelagianam scribens, Jam enim, inquit, de hac causa missa sunt ad Sedem Apostolicam duo Concilia, inde etiam rescripta venerunt, causa finita est.*

Tribunal Apostolicæ Sedis agnovit cum Augustino duo ista Concilia, & quidem ita ut controversia, quæ eorum autoritate terminari non poterat, Sedis Apostolicæ iudicio finiretur. Scribit quidem Quésnellus